

Diaconie

Diaconie is eeuwen oud én bij de tijd! Diaconie staat in een eeuwenoude traditie van de kerk en van franciscaans geïnspireerde mensen. Ze hebben altijd ruimte willen geven aan mensen die het moeilijk hebben. Diaconie en liturgie voeden elkaar. De diaconie laat de dienende kant van de kerk zien en wordt gevoed door de liturgie, speciaal in de Eucharistie. De Eucharistie is de centrum van ons geloof, van de tafel van de Heer gaan wij naar de tafel van de armen.

Zo gaan liturgie en diaconie in elkaar op en dat doen we al vele eeuwen als zusters en broeders van elkaar. Onze aandacht gaat in het bijzonder uit naar mensen die in de problemen zitten, vanwege armoede, ziekte, verslaving, isolement, dakloosheid, als vluchteling. Vaak is dit niet eens het grootste probleem, maar het zich verlaten voelen maakt hen eenzaam. Vrijwilligers in parochies of diaconale stichtingen, of elders, proberen met hen mee te voelen en proberen deze mensen hoop, vreugde en inspiratie terug te geven. Nederland kent op dit moment ook armoede onze eigen bevolking! De voedselbanken komen als paddenstoelen uit de grond en vele vrijwilligers zijn daar werkzaam. Zij geven mensen hoop!

Diaconie kan ook een valkuil zijn om te laten zien hoe goed wij zijn. Maar deze houding is niet van deze tijd. In deze tijd moet diaconie een daad zijn van wederkerigheid. Dit handelen is geloof in uitvoering. In alle diaconale ontmoetingen zal de gelijkwaardigheid voorop staan van hulpvrager en hulpverlener.

De afbeelding van Vincent van Gogh, van de Barmhartige Samaritaan, kan ons inspireren om nog meer naar onze medemens in nood te kijken.

*Wim Pot ofm
gebaseerd op een tekst van dia-
ken Hans van Bommel ofm*